

1. Bo - že, cos rá - čil před ti - sí - ci ro - ky, roz - ža - ti ot - cům

svě-tlo ví - ry bla - hé, jenž - to jsi ří - dil a - po - što - lů kro - ky

z vý - cho-du k na - ší Mo-ra-vě-n-ce dra - hé. K to - bě hlas pros - by

z té-to vlas-ti va - ne: Dě - dic-tví otců za - cho-vej nám, Pa-ne! K to -

bě hlas prosby z té - to vlasti vane: Dě - dic-tví otců za-cho - vej nám, Pane!

- 2.** Na Velehradě bratři ze Soluně,
Cyril a Metod, kázali nám spásu;
ochranu skytli v církve svatém lůně,
učili národ znáti ctnosti krásu.
[: Od doby té nám světlo víry plane:
Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]
- 4.** Kolik to bouří nad vlastí se sneslo,
o život bylo zápasit nám v boji,
mohutné sídlo Svatopluka kleslo,
Velehrad víry bez pohromy stojí.
[: Apoštolů to dílo požehnané:
Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]
- 6.** Otcové naši, svatí apoštolé,
ctí vaše jména stále národ vděčný.
Neopouštějte nikdy svého pole,
ať vaše setba dozraje v plod věčný.
[: Ať na ni rosa požehnaní kane:
Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]
- 3.** Jazykem rodným Boží chválu pěli,
mateřskou řečí knihy svaté psali,
získali láskou Kristu národ celý,
život nám na vše věky zachovali.
[: Nezhyne rod, jenž věřit neustane:
Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]
- 5.** Velehrad náš, ten rozkvétá vždy znova
a žádná moc už nám jej nerozboří,
pokud náš národ v hloubi srdce chová
důvěru k Matce, která divy tvoří.
[: Maria za nás prosit nepřestane:
Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]
- 7.** I když se pyšná nevěra kol vzmáhá
a peklo seje koukol nových zmatků,
nebudem dbáti odvěkého vraha,
nedáme sobě bráti věčných statků.
[: Víře vždy věrní budou Moravané:
Dědictví otců zachovej nám, Pane! :]

2. Na Ve-le-hra - dě brat-ři ze So-lu - ně, Cy - ril a Me - tod,

ká - za - li nám spá - su; o - chranu sky - tli v církve svatém lů - ně,

u - či - li ná - rod zná - ti ctnos - ti krá - su. Od do - by té nám

svě - tlo ví - ry pla - ne: Dě - dic - tví otců za - cho - vej nám, Pa - ne! Od

do - by té nám svě - tlo ví - ry pla - ne: Dě - dic - tví otců za - cho - vej nám, Pa - ne!

3. Ja - zy-kem rod - ným Bo - ží chvá - lu pě - li, ma - teřskou ře - čí

kni-hy sva-té psa - li, zí - ska-li lás - kou Kris-tu ná-rod ce - lý,

ži - vot nám na vše vě - ky za-cho-va - li. Ne - zhy-ne rod, jenž

vě - řit ne - u - sta - ne: Dě - dic-tví otců za - cho-vej nám, Pa-ne! Ne -

zhy-ne rod, jenž vě - řit ne-u-stane: Dě - dic-tví otců za-cho - vej nám, Pane!

4. Ko - lik to bou - ří nad vlas-tí se sne - slo, o ži-vot by - lo

zá - pa - sit nám v bo - ji, mo - hut - né síd - lo Sva - to - plu - ka kles - lo,

Ve - le - hrad ví - ry bez po - hro - my sto - jí. A - po - što - lů to

dí - lo po - žeh - na - né: Dě - dic - tví otců za - cho - vej nám, Pa - ne! A -

po - štolů to dí - lo požehnané: Dě - dic - tví otců za - cho - vej nám, Pane!

5. Ve - le-hrad náš, ten roz-kvé-tá vždy zno - va , a žád-ná moc už

nám jej ne-ro-zbo - ří, po - kud náš ná - rod v hloubi srd-ce cho - vá

dů - vě-ru k Mat - ce, kte-rá di-vy tvo - ří. Ma - ri - a za nás

pro-sit ne-přes-ta - ne: Dě - dic-tví otců za - cho-vej nám, Pa-ne! Ma -

ri - a za nás pro - sit nepřestane: Dě - dic-tví otců za-cho - vej nám, Pane!

6. Ot - co - vé na - ši, sva - tí a - po - što - lé, ctí va - še jmé - na

stá - le ná - rod vděč - ný. Ne - o - poušťej - te ni - kdy své - ho po - le,

ať va - še set - ba do - zra - je v plod věč - ný. Ať na ni ro - sa

po - žeh - ná - ní ka - ne: Dě - dic - tví otců za - cho - vej nám, Pa - ne! Ať

na ni ro - sa po - žehná - ní kane: Dě - dic - tví otců za - cho - vej nám, Pane!

7. I když se pyš - ná ne - vě - ra kol vz má - há a pe - klo se - je

kou - kol nových zma - tků, ne - bu - dem dbá - ti od - vě - ké - ho vra - ha,

ne - dá - me so - bě brá - ti věč - ných sta - tků. Ví - ře vždy věr - ní

bu - dou Mo - ra - va - né: Dě - dic - tví otců za - cho - vej nám, Pa - ne! Ví -

ře vždy věrní bu - dou Mora - vané: Dě - dic - tví otců za - cho - vej nám, Pane!